

Jeg vil henstille til Overvejelse, om man dog ikke i hvert Fald kunde indskrænke sig til at lade de særlige Syn finde Sted i de 3 Aar, saaledes at dette det 4de Aar, da Hovedsynet finder Sted, falder bort. Det koster jo altid noget, og selv om Bekostningen ikke er afgørende, saa skal Kedelen dog blæses ud, gøres kold og ligge til Eftersyn, og dette er ofte en Gene for mange Virksomheder.

Jeg skal ikke opholde det høje Tings Tid med en nærmere Gennemgang af de forskellige Bestemmelser. Der er, som jeg her har nævnt, en Del af disse, der bør gøres til Genstand for en nærmere Overvejelse, men da Loven, som den ærede første Taler nys gjorde opmærksom paa, først skal være gældende fra 1. Januar 1920, vil der ogsaa være Tid til at underkaste Lovforslaget en grundig og nøje Overvejelse.

C. C. Andersen: Det foreliggende Lovforslag indeholder forskellige Ændringer i de bestaaende 2 Love om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden og om Pasning af Dampkedler, hvilke to Love her er samlede til een. Ændringerne i Loven af 1875 om Tilsyn med Dampkedler gaar i det væsentligste ud paa at bringe denne Lovs Bestemmelser i Overensstemmelse med den tekniske Udvikling, der er foregaaet i Industrien siden den traadte i Kraft, og de Ændringer, der foreslaas i Loven om Pasning af Dampkedler, tager særlig Sigte paa at indføre en Skærpelse af Bestemmelserne om Adgang til at aflægge Kedelpasserprøven. Jeg kan i det allervæsentligste ganske slutte mig til de foreslaaede Ændringer, som jeg anser for at være en Forbedring af de nugældende Love.

Ved denne første Behandling er der formentlig ikke Grund til at komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Efter hvad der er udtalt, vil Lovforslaget blive henvist til Behandling i et Udvalg, og i dette vil dets tekniske Bestemmelser ganske sikkert kunne faa den grundigste Behandling. Men i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede) om Bestemmelserne i § 7 b) ønsker jeg gerne at advare imod, at man under dette Lovforslags Behandling kommer ind paa at foretage Ændringer i Bestemmelsen om Grænsemaalet for Dampkedlers Hedeflade. Dette Grænsemaal er her sat til 30 m², og hvis man skulde følge den Opfattelse, der har gjort sig gældende i det nedsatte Udvalg, i alt Fald fra et Mindretals Side, nemlig at man burde forhøje Maalet til

40 m², vilde dette betyde, at Halvdelen af de Dampkedler, der findes her i Landet, vilde komme udenfor Lovens Bestemmelser om Pasning af Dampkedler, med andre Ord, at man kunde komme til at overgive disse Dampkedlers Pasning til aldeles ukyndige Personer. Jeg tror, at det ærede Medlem maa være enig med mig om, at hele den Lovgivning, der angaar Dampkedler, kun har eet Formaal, nemlig at tilvejebringe den størst mulige Sikkerhed mod den Fare, som Brugen af Dampkedler i Virkeligheden rummer; og for at kunne bevare og udvide denne Sikkerhed er det nødvendigt, at Pasningen af Dampkedler bliver udført af Personer, som er kyndige paa dette Omraade. Jeg vil minde om, at i Perioden forud for Loven om Pasning af Dampkedler forefaldt der mange Kedelsprængninger i vort Land. Alene i Aarene omkring 1890 forefaldt der her i Landet 7 Kedelsprængninger, hvoraf den ene var af en ganske alvorlig Art; den forefaldt paa Helsingørgades Sukkerhus og foraarsagede flere Menneskers Død og gjorde megen Skade paa Ejendommen. Den Undersøgelse, der den Gang blev foretaget, gav til Resultat, at Aarsagerne til samtlige Kedelsprængninger udelukkende skulde søges i, at Kedlerne var blevet passet af ukyndige Personer, og det er de mange Ulykker, som forefaldt den Gang, der gav Anledning til, at Loven af 1896 blev vedtaget. Nu vilde jeg anse det for at være meget betænkeligt, om man vilde gaa til Ændringer i denne Lovs Bestemmelser, der vilde betyde, at en hel Del af de Dampkedler, som benyttes her i Landet, blev sat udenfor Lovens Bestemmelser angaaende Pasning af Dampkedler. Det vil jeg under alle Omstændigheder meget fraraade.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser, de fleste af dem er jo, som sagt, af rent teknisk Art og egner sig sikkert bedst til at behandles i et Udvalg. Jeg skal derfor slutte med disse Bemærkninger og paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Holdgaard: Det er jo kun naturligt, at man har søgt at samle de forskellige Love, som angaar Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, i en samlet Lov, og det er vel ogsaa betimeligt, at nogle af Bestemmelserne bliver skærpet, særlig da der gives Justitsministeren Bemyndigelse til at indrømme Lempelser i visse Tilfælde. Derfor kan ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det paa-